762/06

Den 18. december 2006 blev i sag nr. 68.624:

xxxxxxx xxxxxxxx
xxxxx xxxxxxx xx x
xxxx xxxxxxxxxx

mod

Tryg Forsikring A/S
Klausdalsbrovej 601
2750 Ballerup

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har motorkøretøjsforsikring i Tryg Forsikring A/S, klager ved sin advokat over selskabets afvisning af at yde forsikringsdækning i forbindelse med et anmeldt tyveri af den forsikrede bil.

Selskabet har afvist at udbetale erstatning med henvisning til, at klageren ikke har sandsynliggjort, at der er indtrådt en dækningsberettigende forsikringsbegivenhed.

Den forsikrede bil er en Honda Civic 1,6i sedan, årgang 1991. Bilen er forsynet med startspærre.

Selskabet har i skrivelse af 1/3 2006 til nævnet redegjort for sagens omstændigheder og selskabets stillingtagen således:

"Vores taksator har vurderet skaden til 60.000 kr.

Bilen er af et vidne fundet i en grøft på adressen V…vej/Østre H…vej den 28. oktober 2004 omkring kl. 06.10. Vidnet har straks herefter anmeldt fundet til politiet.

Vores kunde har efterfølgende oplyst til M. Politi, at bilen er stjålet fra vores kundes bopæl på Østre H…vej … i tidsrummet fra den 27. oktober 2006 kl. 22.30 til

anmeldelsestidspunktet den 28. oktober 2006 ca. kl. 06.10. Uheldsstedet er godt 2 km fra vores kundes bopæl.

Vores konsulent har undersøgt bilen hos Nr. Aa. Autoopretning … hvortil bilen blev transporteret efter uheldet. Autoværkstedet fik af vores kunde udleveret fire nøgler til bilen.

På baggrund af vores konsulents undersøgelse af bilens låsesystem, blev tændingslåsen afmonteret på værkstedet og sendt til kriminalteknisk undersøgelse hos European Institute for Risk Management A/s (EiRM).

Undersøgelsen hos EiRM viste, at der var indført en genstand i tændingslåsens låseudskæring. Denne genstand har tvangsvredet tændingslåsen, hvorved låsetromlen er knækket. Den inderste del af låsetromlen er imidlertid ikke opbrudt. Det er denne del, der aktiverer såvel ratlås som det elektriske system. Påvirkningen af tændingslåsen har således ikke startet bilen eller deaktiveret ratlåsen.

Ratlåsen blev også undersøgt. Undersøgelsen viste, at ratlåsen havde været udsat for tvangsvridning i rattet, men låsen var fortsat aktiveret. Påvirkningen havde derfor ikke haft opbrydende virkning.

Ved undersøgelsen blev det ligeledes konstateret, at bilens nøgle ikke kunne benyttes i ratlåsen efter opbruddet.

Politiassistent E.A. har afgivet vidneforklaring i forbindelse med straffesagen mod vores kunde. Ifølge dombogen oplyste politiassistenten, at der på findestedet ikke kunne ses skrid- eller bremsespor. Han konstaterede, at bilen var uaflåst og uden tegn på opbrud af dørlåse, ligesom sideruderne var intakte. Endvidere noterede han sig, at tændingslåsen ikke var opbrudt, og at der ikke var nogen fremmedlegeme i låsen. Vores kunde har under sagen oplyst, at han ikke manglede nogen nøgle til bilen. Han havde fået udleveret fire nøgler til den, og han var fortsat i besiddelse af

den alle fire. Politiassistenten fandt angiveligt sagen lidt mystisk og underrettede derfor Tryg herom.

Nogle dage senere kørte politiassistenten ud til Nørre Aa. for at se på bilen, efter at denne var bragt ind på værkstedet. Her kunne han konstatere, at bilen så helt anderledes ud, idet venstre siderude nu var smadret, ligesom der var tegn på, at et fremmedlegeme havde været i såvel dørlås som tændingslås

Undersøgelse af bilen viste også, at motoren var svært beskadiget. På autoværkstedet vurderede man, at motoren ville være temmelig dyr at reparere. Vores kunde har imidlertid fastholdt, at bilens motor var helt uden defekter dagen forinden tyveriet.

Det fremgår af udskrift fra dombogen, at vidnet, M.V. fra Automobilteknisk Institut, havde fået bilen indleveret til undersøgelse af politiet i forbindelse med den strafferetlige behandling af sagen. Vidnet var blevet bedt om at undersøge, om færdselsuheldet kunne have forårsaget skaden på motoren. M.V. oplyste, at han ved sin undersøgelse konstaterede, at plejllejet på den ene cylinder var slidt op, mens de tre andre cylindre var i rimelig stand. Han forklarede endvidere, at føreren af bilen ikke ville have kunnet undgå at høre bankelyde, ligesom bilens motorgang ville have været anderledes, end hvis motoren havde været i orden. M.V. konkluderede, at skaden på motoren måtte være sket over meget lang tid, og at bilen måtte have kørt mere end 10.000 km med denne skade. M.V. afviste, at skaden kunne være opstået i løbet af en enkelt nat.

Det er vores klare opfattelse på baggrund af de tekniske undersøgelser, at bilen har været ført til skadestedet med rette nøgle, og at de foreliggende opbrudsmærker er tilføjet bilen efter kørselsskaden, jf. politiassistent E.A.'s forklaring i retten.

Vi finder det ikke sandsynligt, at en brugstyv skulle have ført bilen med rette nøgle indtil skadens indtræden, for derefter at påføre bilen yderligere skade på siderude, dør- og tændingslås med henblik på at fingere, at bilen er blevet opbrudt og kørt

uden rette nøgle. Vi skal i denne forbindelse påpege, at brugstyven i så fald må være vendt tilbage efter politiassistent E.A.'s besigtigelse på findestedet for at påføre de nævnte 'opbrudsskader'. Dette er afgjort ikke sandsynligt.

Den tekniske undersøgelse af bilens motor hos Automobilteknisk Institut Aps. viser, at motoren længe inden uheldet har været svært beskadiget, og at en reparation af denne ville være temmelig bekostelig.

Vi må herudover konstatere, at vores kunde inden skadens indtræden den 28. oktober 2004 havde sat bilen til salg i den Blå Avis samt over internettet på www.bilbasen.dk, men at der kun havde været en enkelt henvendelse, som imidlertid ikke havde ført til noget.

På det foreliggende grundlag finder vi ikke, at vores kunde har godtgjort, at der er indtruffet en dækningsberettiget skade. De tekniske undersøgelser dokumentere, at skaden ikke kan være indtruffet, således som vores kunde har forklaret, ligesom vi har fundet væsentlige indicier for, at vores kunde havde en interesse i, at bilen blev totalskadet.

Det forhold at vores kunde ikke er blevet dømt ved Retten i M. ændrer ikke ved vores opfattelse af, at vores kunde ikke har sandsynliggjort, at der indtruffet en dækningsberettiget forsikringsbegivenhed. Den strafferetlige bevisvurdering er ikke den samme som den erstatningsretlige bevisvurdering.

Vi vedlægger kendelse nr. 63.529 samt nr. 65.700 fra Ankenævnet for Forsikring, som vi på mange punkter finder sammenlignelige med nærværende sag."

Nævnet har bl.a. fået forelagt politiets rapport, intern undersøgelsesrapport, undersøgelsesrapport udfærdiget af EiRM samt udskrift af dombogen fra Retten i M.

Nævnet udtaler:
Indledningsvis bemærker nævnet, at det påhviler sikrede at sandsynliggøre, at en anmeldt skade er dækningsberettigende.

Efter sin gennemgang af sagen finder nævnet, at klageren ikke har godtgjort, at der er sket en dækningsberettigende skade. På det foreliggende grundlag kan nævnet derfor ikke kritisere, at selskabet har afvist at udbetale erstatning som sket.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

---

Klagen kan ikke tages til følge.

Marianne Højgaard Pedersen